

Minister Finansów i Gospodarki

Warszawa, 5 grudnia 2025 roku

Sprawa: Interpelacja nr 13547 w sprawie fiskalizacji
branży vendingowej
Znak sprawy: PT7.054.15.2025
Kontakt: Kancelaria MF
tel.: +48 22 694 55 55
e-mail: kancelaria@mf.gov.pl

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Odpowiedź na interpelację nr 13547

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na interpelację nr 13547 Pana Posła Jarosława Rzepy w sprawie fiskalizacji branży vendingowej, uprzejmie informuję.

Odnosząc się do pytań z zakresu „obowiązku fiskalizacji w branży vendingowej” uprzejmie wyjaśniam, że od 1 kwietnia 2027 r. obowiązkiem fiskalizacji „od pierwszej złotówki” objęto dostawę towarów i pozostałe świadczenie usług przy użyciu urządzeń obsługiwanych przez klienta, które również w systemie bezobsługowym przyjmują należność w bilonie lub banknotach lub innej formie (bezgotówkowej) i wydają towar¹.

Jednocześnie zwolniono z obowiązku fiskalizacji dostawy towarów i świadczenie usług dokonane przy użyciu urządzeń samoobsługowych:

- w przypadku urządzeń automatycznych nieposiadających zasilania elektrycznego, a towar wydających mechanicznie bez użycia prądu,
- w odniesieniu do dostaw energii elektrycznej określonych w poz. 2 załącznika do rozporządzenia,
- w odniesieniu do usług finansowych określonych w poz. 28 załącznika do rozporządzenia,
- w zakresie publicznego transportu zbiorowego, o których mowa w poz. 58 załącznika do rozporządzenia,

¹ Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 2024 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz. U. poz. 1902), dalej: rozporządzenie zwolnieniowe.

- w zakresie usług parkingu samochodów i innych pojazdów świadczonych przez podatnika na rzecz jego pracowników, o których mowa w poz. 38 załącznika do rozporządzenia.

Proponowane etapowe wprowadzenia zmian wyłącających ze zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji przy użyciu kas rejestrujących było odpowiedzią na zgromadzone uwagi w ramach konsultacji publicznych i uzgodnień projektu oraz pozwala na realizację celów fiskalnych organów podatkowych. Wpisuje się bowiem w założenia przyjęte przez ustawodawcę o **sukcesywnym upowszechnianiu obowiązku fiskalizacji** przewidzianego w art. 111 ust. 1 ustawy o VAT, a jednocześnie wypełnia przesłanki wskazanej wyżej delegacji ustawowej i wpisuje się w proces uszczelnienia rozliczeń w podatku od towarów i usług. Rozwiązania te mają na celu uszczelnienie systemu podatkowego, a tym samym zapobieganie unikaniu opodatkowania i zaniżania wielkości sprzedaży, mając na uwadze postulaty zgłaszane przez organy kontrolne KAS.

W odniesieniu do branży vendingowej, w pierwszym etapie wprowadzono obowiązek stosowania kas rejestrujących od 1 lutego 2023 r. w myjniach samochodowych, w tym przy użyciu urządzeń obsługiwanych przez klienta w systemie bezobsługowym. Pierwotnie planowano, że obowiązek ten miał zacząć obowiązywać w lipcu 2022 r. Planom fiskalizacji branży vendingowej towarzyszyły wcześniejsze konsultacje z przedstawicielami tej branży od 2020 r., m. in. rozmowy z Polskim Stowarzyszeniem Vendingu (PSV), które postulowało odroczenie terminu wprowadzenia tego obowiązku, wskazując na konieczność odpowiedniego dostosowania sprzętu i systemów. W efekcie tych rozmów, ostateczny termin wejścia w życie obowiązku fiskalizacji dla automatów vendingowych był kilkakrotnie przesuwany.

Powyższe potwierdza, że fiskalizacja branży vendingowej nie jest nowym obszarem, lecz zaplanowanym działaniem, które ma na celu zapewnienie kompletności i transparentności ewidencji sprzedaży, obejmującej zarówno transakcje bezgotówkowe, jak i gotówkowe.

Ponadto należy przypomnieć, że zgodnie z ustawą o VAT² podatnik dokonujący sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych jest obowiązany prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących. Odstępstwo od tej zasady zawierają przepisy wykonawcze wydawane czasowo na podstawie delegacji zawartej w art. 111 ust. 8 ustawy o VAT. Cyklicznie wydawane na tej podstawie rozporządzenia, także obecne rozporządzenie zwolnieniowe, przewidują zwolnienia przedmiotowe (brak konieczności stosowania kas rejestrujących dla czynności wymienionych w załączniku do rozporządzenia) oraz zwolnienia podmiotowe (określające limit wartości dokonanej sprzedaży jako warunek do zwolnienia z używania kas rejestrujących), a także zwolnienia przedmiotowo-podmiotowe (łącznie cechy tych obydwu rodzajów zwolnień). Przepisy te regulują także warunki korzystania ze zwolnień jak również przypadki, w których zwolnienia są wyłączone i wymagany jest bezwzględny obowiązek stosowania kas rejestrujących.

W przypadku dostaw towarów i świadczenia usług przy użyciu urządzeń vendingowych obejmowanych obowiązkową fiskalizacją na mocy ww. rozporządzenia zwolnieniowego zasadne było wprowadzenie stosownego okresu

² Art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894, 896, 1203 i 1541).

dostosowawczego (1 kwietnia 2027 r.), tak aby podatnikom zapewnić odpowiedni czas na przygotowanie, a także aby na rynku zapewnione były rozwiązania (kasy rejestrujące) do montowania w urządzeniach samoobsługowych.

Odnosząc się do pytania w zakresie dokonania analizy ekonomicznych skutków wprowadzenia obowiązku fiskalizacji dla przedsiębiorców z branży vendingowej, uprzejmie wyjaśniam, że zostały one przedstawione w Ocenie Skutków Regulacji (OSR), będącej elementem projektu rozporządzenia zwolnieniowego kierowanego do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych i opiniowania i dotyczą wszystkich wprowadzanych zmian, w tym fiskalizacji branży vendingowej. Zgodnie z powołanym wyżej dokumentem przyjęto założenie, że skutek wdrożenia projektowanego rozporządzenia powinien być widoczny w postaci ograniczenia szarej strefy w podatku VAT, natomiast efekt uszczelnienia w stosunku do całego rozporządzenia został określony na poziomie 2%.

Szacuje się, że wprowadzenie rozporządzenia może mieć dodatni wpływ na dochody budżetu państwa z tytułu podatku VAT już w pierwszym roku obowiązywania regulacji, mimo prawa do odliczenia od podatku należnego kwoty wydanej na zakup każdej z kas rejestrujących. Koszty te zostały rozłożone w okresie trzech lat obowiązywania regulacji i przypisane do poszczególnych branż, zgodnie z powyżej wskazanymi terminami wejścia w życie przepisów.

W pierwszym roku (2025) wprowadzenia rozporządzenia skutek oszacowano na ok. 2,7 mln zł. W kolejnym roku (2026) skutek oszacowano na ok. 4,8 mln zł. Natomiast w ostatnim, trzecim roku obowiązywania regulacji skutek szacuje się na poziomie ok. 41,7 mln zł. Łączny skutek dla 3 lat obowiązywania przepisów wynosi ok. 49,2 mln zł.

Szacunku dokonano na podstawie deklarowanych wielkości wpłat podatku VAT oraz deklarowanych wielkości kwot do zwrotu na rachunek bankowy podatników w 2022 r. przez ok. 8,85 tys. podatników objętych nowymi regulacjami.

Wartości zostały odpowiednio zwaloryzowane wskaźnikami CPI i spożyciem prywatnym wg wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (aktualizacja – maj 2024 r.)

źródło: <https://www.gov.pl/web/finanse/wytyczne-sytuacja-makroekonomiczna>

Odnosząc się do podnoszonej możliwości zastąpienia obowiązkowej fiskalizacji w branży vendingowej wymogiem pozyskiwania danych o transakcjach od agentów rozliczeniowych, informuję.

Dane pozyskiwane od agentów rozliczeniowych obejmują wyłącznie te, które dotyczą zrealizowanych transakcji płatniczych oraz należnych kwot. Ich zakres jest ograniczony do identyfikacji płatności i sumarycznej wartości, co nie dostarcza pełnych informacji wymaganych do kompleksowego rozliczenia podatkowego i księgowego, a co za tym idzie te dane nie są reprezentatywne. Ponadto należy dodać, że dane te powinny być w posiadaniu podatnika, a nie agenta rozliczeniowego.

Ważne jest, aby administracja skarbową posiadała dane o wartości sprzedaży i kwocie podatku. Dane pochodzące z kasy rejestrującej zawierają uszczegółowione informacje dotyczące każdej transakcji sprzedaży, które są niezbędne do prawidłowego wypełnienia obowiązków ewidencyjnych. Obejmują one m.in. rodzaj sprzedanych towarów lub usług, ilości i ceny jednostkowe, wartości sprzedaży i przyporządkowane do nich stawki podatku VAT.

Należy podkreślić, że poza ograniczonym zakresem informacyjnym danych pochodzących od agentów rozliczeniowych, kluczowym aspektem jest fakt, iż nie wszystkie automaty realizują transakcje w formie bezgotówkowej.

Aspekt ten implikuje, co następuje:

- niekompletność wartości sprzedaży: dane z systemów płatności (terminale POS) obejmują wyłącznie transakcje bezgotówkowe (karty, BLIK, przelewy).
- wyłączenie transakcji gotówkowych: pomijają one całkowicie obrót realizowany w formie gotówkowej, który nadal stanowi znaczący udział w sprzedaży prowadzonej za pośrednictwem automatów vendingowych, biletomatów czy parkomatów – zwłaszcza tych, które nie posiadają modułu płatności elektronicznych.

Reasumując, dane z kasy rejestrującej stanowią podstawowe i szczegółowe źródło informacji dla organów skarbowych, zapewniające weryfikowalność i kompletność ewidencji, a tym samym rozliczenia podatku VAT.

Odnośząc się natomiast do pytania z zakresu „opłaty za kubki jednorazowego użytku (SUP), czy rozważane jest wprowadzenie mechanizmu różnicowania wysokości opłaty w zależności od rzeczywistej zawartości tworzyw sztucznych w kubku?“, uprzejmie wyjaśniam.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko jest jednym z największych kroków jakie podjęła UE w celu ograniczenia użycia produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych. W założeniu dyrektywa ma na celu ograniczenie stosowania najbardziej zanieczyszczających środowisko produktów wymienionych w jej załącznikach, jak również wszystkich produktów wykonanych z oksydegradowalnych tworzyw sztucznych oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne.

Przepisy transponujące ww. dyrektywę znajdują się w ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 433).

Zgodnie z definicją w art. 3 pkt 2 dyrektywy 2019/904 za produkt jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych uznaje się produkt, który jest w całości lub częściowo wykonany z tworzyw sztucznych i który nie został przeznaczony, zaprojektowany ani wprowadzony do obrotu tak, aby osiągnąć w ramach okresu żywotności wielokrotną rotację poprzez zwrócenie go do producenta w celu powtórnego napełnienia lub ponownego użycia do tego samego celu, do którego był pierwotnie przeznaczony.

Z kolei w art. 4 ww. dyrektywy wskazano, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu osiągnięcia ambitnego i trwałego zmniejszenia stosowania wymienionych w części A załącznika produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych (tu dyrektywa zawiera wylistowane: kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka oraz pojemniki na żywność), (...), co ma doprowadzić do odwrócenia w znacznym stopniu tendencji wzrostowych związanych ze stosowaniem tych wyrobów. Jako przykłady rozwiązań, które mogą wprowadzić państwa członkowskie wskazano na zapewnienie, aby te produkty nie były oferowane bezpłatnie konsumentom końcowym oraz, aby dostępne były opakowania alternatywne.

W ocenie Ministra Klimatu i Środowiska³ sposób implementacji dyrektywy 2019/904 nie budzi wątpliwości. Przepisy tej dyrektywy obejmują swoim zakresem wymienione w niej produkty niezależnie od tego czy są wykonane częściowo, czy w całości z tworzyw sztucznych. W związku z powyższym nie są planowane zmiany legislacyjne mające na celu różnicowanie opłaty za kubki na napoje oraz pojemniki na żywność z tworzyw sztucznych w zależności od poziomu zawartości tych tworzyw.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia Ministra Finansów i Gospodarki

Jarosław Neneman
Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Finansów

³ Pismo wyjaśniające Pani Anity Sowińskiej Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska z dn. 25.11.2025 r. w sprawie fiskalizacji branży vendingowej dot.: Opłaty za kubki jednorazowego użytku (SUP)